

”SVENSK BRANDKÄRSTIDNING”

FACKORGAN FÖR ÖVERIGES BRANDKÄRER.

N:o 9. **GÖTEBORO.**
Joh. Olssons Eftfr. Boktr. **Sept. 1912**
1912.

Äges af:
**Svenska
Brandmanna-Förbundet.**
Utkommer en gång i mån.

Redaktör och utgivare:
**Öfverbrandmästare
ERIK BLOMGREN,**
Göteborg. Tel. 10125 & 71

Prenumerationspris:
Kr. 2: 75 för år. Lösn. 25 öre.
Annonspriser:
I texten 1 kr., å andra platser 70
öre pr cm. och spalt

Göteborgs brandmanskaps upptaget i stadens pensionstat.

Såsom förut omnämnts ingafs i november månad förra året till Stadsfullmäktige tvenne motioner angående brandmanskaps pensionering. Detta har nu ledt till det lyckliga resultatet, att herrar stadsfullmäktige vid sitt sammanträde den 29 sistlidne augusti på tillstyrkan af drätselkammaren beslutat att från och med år 1913 upptaga brandmanskaps i "pensionsstaten för Göteborgs stads ämbets- och tjänstemän samt betjante".

Pensionsbeloppet kommer att utgå med 60 procent af sammanlagda aflöningsförmåner vid afskedstagandet, dock så att förmånen af fri bostad i eldsläckningsverkets lokaler eller af hushyresersättning, som tillkommer manskapet, skall i pensionsstaten upptagas för hvarje sådan befattningshafvare till ett värde af 166 kronor och 67 öre.

Full pension tilldelas manskap vid brandkåren som uppnått 50 lefnadsår och minst 25 år tjänstgjort i stadens tjänst. Har befattningshafvare, som uppnått de för full pension stadgade lefnadsår, vid afskedstagandet ej varit stadens tjänst så många år, som fordras för full pension, vare han, därest hans tjänstetid icke är mer än tio år lägre än den för full pension erforderliga, berättigad till afkortad pension.

Enahanda rätt till afkortad pension tillkommer, oafsedt lefnadsåldern, sådan befattningshafvare, som innehaft ordinarie anställning i stadens tjänst under en tidrymd, som icke med mera än tio år understiger den för full pension erforderliga samt medelst läkarebetyg styrker sig vara af sjukdom förhindrad att under återstoden af sin lefnad sköta sin befattning i stadens tjänst.

Äfven för det fall, att en dylik tjänstetid icke blifvit uppnådd, tillkommer pension sådan befattningshafvare, som i följd af kroppsskada eller sjuklighet, som han bevisligen ådragit sig vid utföringen af sin anställning i stadens tjänst för framtiden icke kan sköta sin anställning. Denna pension bestämmes i hvarje särskildt fall af stadsfullmäktige.

Afkortad pension utgår med så stor del af den fulla pensionen, som motsvarar förhållandet mellan det sammanlagda antalet af befattningshafvares alla hela tjänsteår och det antal sådana, som fordras för full pension. Dylik pension får dock i intet fall öfverstiga den för full pension bestämda.

Skyldighet att från tjänsten afgå med eventuell rätt till kvarstående i 5 år inträder för person tillhörande den ordinarie manskapsstyrkan vid brandkåren vid fyllda 50 lefnadsår.

Därjämte har brandmanskapet erhållit rättighet att ingå i stadens änke- och pupillkassa, och herrar stadsfullmäktige har förklarat sig villiga att för en hvar, som före den 1 januari 1913 vunnit ordinarie anställning vid manskapsstyrkan vid brandkåren samt inom viss af styrelsen för änke- och pupillkassan för stadens befattningshafvare fastställd tid anmäler sig till inträde i kassan, erlägga delaktighets- och befordringsavgifter, på sätt i gällande reglemente för kassan föreskrifves, med iakttagande däraf, att afgiftena beräknas, som om vederbörande befattningshafvare antagits till sin innehavande anställning vid brandkåren under månaden näst före den, med hvilken han vinner delaktighet i kassan.

Eldfaran i motorbåtarna.

Tidningarna hafva icke så sällan att tala om olyckshändelser, som inträffat i motorbåtar, i det att dessa plötsligt fattat eld, stundom utan att man alls kunnat ana, hvilken orsaken varit. I själfva verket är dock eldfaran någonting, som man aldrig får lämna ur räkningen, när det gäller en motorbåt, särskildt om bensen användes såsom kraftalstrare. Sistnämnda vätska är nämligen som känt till ytterlighet eldfarlig och borde därför städes, då den användes, mana till iakttagande af den allra största försiktighet. Så t. ex. måste det vara på det strängaste förbudet att inne i en motorbåt handskas med öppen eld i någon form.

Tyvärr kan dock den öppna elden icke helt och hållet undvikas i båten. Vi afse härmed den elektriska tändningen. Blott alltför lätt kan en sig förirrande elektrisk gnista tända jämväl utanför maskineriet, om nota bene lämpligt tändämne, bensingas, finnes till hands. Sådan gas åter kan samlas och i långa tider kvarligga i kölrummet under båtens golf, om på bensinröret finnes minsta läkage. Af detta borde mera än tydligt framgå, huru viktigt det är, att bensintillförselningen är solidt utförd och ofta underkastas kontroll, äfvensom att båtbottnen nu och då luftas. För öfrigt behöfver det icke ens alltför vara en elektrisk gnista, som vällar en dylik ovälkommen tändning. Detta kan lika väl ske om afloppsröret eller någon annan del upphettas ända till glödning, för att icke tala om ett sådant fall, då genom för ringa bensintillförsel explosion inträffar redan i för-gasarn, och elden slår ut ifrån denna. Till

och med kan man tänka sig en kortslutning mellan de elektriska kablarna, ifall dessa icke hafva tillräckligt tjock isolering, och i all synnerhet om de äro våta. I sista hand är det emellertid som sagdt i förekomsten af bensingas, som man har att söka upphofvet till olyckan, och på hvars eventuella tillvaro uppmärksamheten framför allt bör riktas.

All försiktighet till trots får man dess värre likväl lof att tänka sig möjligheten af, att en katastrof någon gång kan inträffa. Ve då, om man står handfallen och icke har beredt sig på händelsen! Några dyrbara eldsläckningsapparater kan det ju inte blifva fråga om att anskaffa, åtminstone icke till de mindre båtarna. Men ett ämbar sand kunde gärna hvarje motorbåt föra med sig, och då har man till hands ett prätigt eldsläckningsmedel, vida bättre i nu föreliggande afseende än vatten, hvilket sedan naturligtvis i andra hand tillgripes. Ur vägen vore det likaså icke heller att i beredskap därjämte hafva en bit asbesttyg för lågornas dämpande, i händelse sådant tillfälle blefve af nöden, hvarför utom bensinkranen borde vara lätt att afstänga, utan att man behöfver krypa in någonstades.

En smula omtänksamhet är alltså egentligen det, som behöfves, för att vi med lugn skola kunna anförtro våra lif åt våra motorbåtar, men pruta vi också det minsta grand härpå, så kunna vi lätt komma att gå en den gräsligaste död till mötes.

(Brandluren).

Eldfarligt!

Det ges väl knappast något hushåll, där man inte kan leta rätt på en flaska med röd etikett och orden Benzin eller Benzol åtföljda af varningen eldfarligt.

Bättre och billigare fläckuttagningsmedel finns knappast häller, — och alldeles säkert inget eldfarligare.

De flesta tänka dock mest på dess goda egenskaper. Man behöfver blott en liten tyglapp, en smula potatismjöl att lägga rundt fläcken för undvikande af fula ränder vid öfvergången, samt en skvätt benzin att tvätta med, och hastigt och lustigt försvinna alla fett- och smutsfläckar från de ömtåligaste tyger.

Men hvilka fruktansvärda olyckor har inte bensenen ställt till! Den, liksom benzolen, är oerhördt eldfarlig och behöfver blott en jämnförelsevis ringa värmegrad för att antändas. Det är inte alls nödvändigt, att vätskan kom-

mer i direkt beröring med eld; en brinnande lampa, värmen från en brasa kan vara mer än tillräckligt för att antända den i luften utströmmade gasen och anställa en häftig explosion.

I benzin rengjorda klädespersedlar måste noga vädras, innan de användas, i annat fall äro de synnerligen farliga att nyttja, om man skulle råka komma i närheten af eld. Det har t. ex. hänt, att människor fått sina händer svårt förbrända genom handskar som, tvättats i benzin och inte hunnit afdunsta, innan de tagits i bruk och af en tillfällighet blifvit antända.

Det är därför absolut nödvändigt att iakttaga den mest noggranna försiktighet vid bruket af benzin, benzol och andra lätt antändliga ämnen. Flaskorna måste förvaras på afskild plats, där de inte äro åtkomliga för hvem som helst, och under inga omständigheter få de lämnas i händerna på barn eller tanklösa, slarviga personer. Öfverseende eller ovarsamhet i detta fall kan straffas med vanförhet eller förlust af lif och egendom.

Elden är farlig att leka med.

Hälsk borde man undvika dylika eldfångda saker, ty det finns andra fläck- och rengöringsmedel.

Benzinoförform t. ex. hör till de bästa i handeln förekommande. Det har benzinen alla gods egenskaper, men är detta betydligt öfverlägset genom sin ofarlighet beträffande eld. Den starka lukten gör dock, att man endast bör använda det vid öppna fönster för undvikande af illamående. Priset ställer sig något högre än för benzin.

Fettfläckar på linne samt kulörta bomulls- och ylleyger aflägsnas lätt med tillhjälp af s. k. fläcksåpa, d. v. s. en lösning af pottaska eller borax samt känsåpa och litet vatten. Mycket viktigt är att få luktfri såpa, ty annars kan färgen bli skadad på kulörta tyger.

Ett godt fläckvatten är extrakt af quillajabark tillsatt med en smula salmiakspirit.

Utspädd vin- eller citronsyra tar ut bläck- och rostfläckar, men bör användas med försiktighet och alltid efterföljas af en tvättning med rent vatten.

**Prenumerera å närmaste
postkontor på**

SVENSK BRANDKÄRS-TIDNING!

Rysslands röda öde.

Ryssland är som känt eldsvådornas förlöfande land. Såsom i år har elden dock knappast någonsin tillförne grasserat därstädes. Och detta icke blott på landsbygden, där brandväsende och byggnadsordningar äro okända begrepp, utan äfven i städerna, ja i själfva hufvudstaden Petersburg, hvarest försäkringsbolagen uppgifvas på tiden 23 juli—14 augusti hafva förlorat 10 millioner rubel. På en enda dag, den 11 augusti, brann det i staden på 15 ställen. Den största af eldsvådorna inträffade den 5 augusti på den s. k. Petersön. Om denna eldsvåda skrifves i Hufvudstadsbladet för den 7 aug.:

I förgår kl. 4 e. m. utbröt på Petersön i Petersburg eld, som snart antog enorma dimensioner och förstörde det s. k. Peter den stores palats, gränsväktningens kaserner, brandkårens byggnader, Ljubischteffs trävaruupplag och såg, Dammis färgeri, inalles öfver 30 hus d. v. s. ungefär hälften af öns bebyggda del, och omfattade branden ett område af 2 1/2 kvadratkilometer.

Petersöns södra del utgör en stor fabriks- och arbetarzon. I dess norra del åter med dennas vidsträckt parker brukas nykterhetsfolknojen anordnas. I midten af arbetarekvarteret låg Peter den stores palats, byggdt af honom och restaurerad af Katarina II.

Elden uppstod å det område, som upptages af Ljubischteffs såg och brädgård, hvilket område begränsas af Petrofska prospektet, Iwowa- och Topoljewagatorna. Till följd af den under de senaste dagarna rådande starka hettan antändes det stora trälagret som inöskes och var snart ett enda eldhaf. De å sägen sysselsatta arbetarne måste i största hast fly för att icke blifva lågornas rof. Det är ännu ej fastslått, om arbetare omkommit i lågorna. De räddade arbetarna förtälja, att de sågo flere personer försvinna i lågorna och hörde höggjudda nödrop. Den oerhörda hettan framkallade starka hvirvelvindar, hvilka i sin tur ökade branden. Snart hade lågorna flyttat sig längs hela den långa raden af byggnader, tillhöriga von Sievers. Ljubischteff, Kissizkij, Lenz, Romanoff, Grigorjeff samt byggnader tillhörande hofressorten. Då det Petrofska brandkommandot ryckte närmare elden, vände sig plötsligt vinden i riktning mot den af brandkåren intagna positionen, så att det var hart när, att manskapet omkommit i lågorna. Deras brandautomobil, hvilken tog eld, blef störtad i Nevan.

Brandmästareadjointen Bull var vid samma tillfälle nära att omkomma. Hans kläder fatta-

de eld och han nödgades kasta sig i floden. Där miste han medvetandet och sjönk till botten. Man lyckades likväl upptaga honom lefvande.

Till följd af den enorma hettan fanns ingen möjlighet för brandsoldaterna att verkställa släckning. En del af manskapet svimmade. Deras kläder föttade eld och de tvungos att rädda sig i båtar öfver lilla Nevan.

Den ena efter den andra af Petersburgs brandkommandon anlände emellertid till brandstället, och snart var detsamma från alla håll omgivet af brandsoldater. Vid stranden af lilla Nevan voro posterade brandångbåtar och bogserbåtar med tio ångsprutor.

Emellertid vände sig vinden och kastade elden mot tre tvåvåningshus, hvilka flammade upp. Panik uppstod bland dem som bodde husen, och osäkert är om alla räddats. Brandmajoren utkallade nu samtliga brandkommandon till ett antal af 21 jämte ångsprutor och reserver, men äfven denna armé var otillräcklig för eldens bekämpande. Medan man skyddade bräduplagen och sökte lokalisera elden, kastade denna sig öfver Peters palats, hvars, tjänstepersonal med knapp nöd hann rädda sig. När man om en kvarts timme lyckades framtränga till stängslet kring Peter den stores palats, återstod af detta blott en rykande ruinhög.

I Peter den stores palats förvarades flere af honom själf förfärdigade föremål, såsom en länstol, ett skrifbord m. m. äfvensom en mängd dyrbara gobeliner. En del af dessa föremål lyckades man med stor möda rädda.

Paniken bland de brinnande husens invånare var oerhörd. Intet af lösegendomen kunde räddas. De som bodde i andra våningen, räddade sig genom att hoppa ut genom fönstren. Samtidigt fattade gränsbevakningsbrigadens kaserner eld samt uppbrunno med alla bibyggnader såsom stall, tyghus m. m. Huru många man och ridhästar som omkommo i lågorna är tills vidare obekant. Den utanför kasernen posterade soldaten blef trogen sin plikt på platsen och omkom i lågorna. Från Romanoffs hus räddade sig dennes

hustru jämte 7 minderåriga barn med knapp nöd. Då de utkommit på gatan och sågo sig vara omgifna af eld på alla sidor, rusade de till stranden af lilla Nevan för att störta sig i vattnet. Det var nämligen så hett på stranden att man omöjligen kunde förblifva där.

De räddades af två gränssoldater, hvilka anlände till stranden.

Så härjade elden oinskränkt, och först vid sex-tiden begynte man kunna lokalisera den. Kl. 8 aftog den märkbart, och kl. 12 på natten bortsändes samtliga brandkommandon utom fyra.

På långa tider har Petersburg icke bevittnat en eldsvåda af denna omfattning. Brandsignalen n:r 5, med hvilken samtliga brandkårer utkallas, har under de senaste femtio åren gifvits endast fyra gånger, nämligen år 1862, då Apraxindvor och år 1881, då Gromoffbörns brann, samt år 1883 under eldsvådan på Guturjeff-ön och 1901 under branden på Galerön.

Petersburgska tidningar berättar, att endast den försäkrade egendomens värde uppgår till 3½ million rubel.

Utom den ofvanstående hafva flera andra af de Petersburgska brandolyckorna varit rätt betydande till omfånget, fabrikseldsvådor m. m. I inalles tre fall har sålunda hela stadens brandstyrka varit uppbådad.

Följande förteckning lämnar en föreställning om, huru elden i öfrigt farit fram i Ryssland: Dubno 30 hus och 20 butiker, Serebranka 50 gårdar, Wjasma 80 hus, Krichschew 114 gårdar, Tinsk 400 gårdar, Bohotsi 54 gårdar, Kolozko 800 hus, Polotsk 500 byggnader, Arkangelsk 60 hus. De skogseldarna helt att förtiga. Huru många människor, som under dessa olyckshändelser fått sätta lifvet till, har väl knappast någon reda på.

(Brandluren).

Brandmän,

som äro villiga att upptaga annonser för Svensk Brandkårs-Tidning, torde i och för närmare under rättelsers erhållande snarast skriftligen anmäla sig å tidningens expedition.

Vanlig agentprovision erhålles.

Jonsareds Fabrikers

Äktiebolag

GÖTEBORG

rekommenderar sina tillverkningar af sprutslangar af prima kvalitet.

Brandkarlen Frans Oskar Anderson.

Under pågående öfningar i lifräddning m. m. å Johannes brandstation i Stockholm den 5 sept. inträffade en svår olyckshändelse i det brandkarlen Frans Oskar Anderson störtade ned från exercistornet.

Anderson skulle "räddas" d. v. s. firas ned från fjärde våningen medels lina och gördel då han plötsligt störtade ned på gården och i fallet ådrog sig svåra skador. Bl. a. fick han pannan krossad och venstra underbenet afbrutet.

Materielen var felfri, hvarför man antager att Anderson i samma ögonblick han skulle släppas ned kommit att trycka ned läppen på karbinhaken samtidigt som han lyfte på gördeln, hvares ring då gled ut.

Anderson fördes i sanslöst tillstånd skyndsamt med ambulansvagn till Sabbatsbergs sjukhus, där han vid half 10-tiden samma dags afton afled utan att dessförinnan ha återkommit till sans.

Anderson var född år 1887 och bördig från Örtomta i Östergötland. Han hade varit anställd i brandkårens tjänst sedan den 14 okt. 1910. Närmast sörjes han af äldriga föräldrar samt syskon.

Den sorgliga händelsen väckte gifvetsvis djup, förstämning inom kåren. Sympatisk och

vänsall hade Anderson gjort sig omtyckt af såväl befäl som kamrater. Han var en rask och duglig brandman och kamraterna skola minnas honom som en i alla afseenden god människa, en god kamrat.

Han dog på sin post.

Honnör för vår bortgångne kamrat!

Begrafningen förrättades den 11 dennes. Från Sabbatsbergs sjukhus fördes liket i likvagn åtföljd af tvänne manskapsvagnar med brandmän till norra begravningsplatsen, där så många af brandkårens personal som tjänsten tillät hade mött. Kistan bars af sex af den aflidnes kamrater. Under tåget från grinden till grafven spelade brandkårens musikkar en sorgmarsch.

Vid grafven närvaro bl. a. brandchefen, kapten Svinhufvud, brandlöjtnant Gyllenhammar och två underofficerare samt ordföranden i drätselnämndens första afdelning grosshandlare Lamm.

Bland kransarne märktes »Från brandkårens officerare», »Tack för god vakt», »Från Norrköpings brandkårs kamratförening», »Från brandkårens underofficerare», »Från Stockholms brandkårs kamratförening», »Från Svenska Brandmannaförbundet» m. fl.

Efter jordfästningen utfördes ett par musiknummer (Stilla skuggor och Integer vitæ) och den enkla men gripande akten var till ända.

Ledig plats.

Brandsergeantsbefattningen

vid Karlskrona Stads Brandkår kungöres härmed till ansökan ledig.

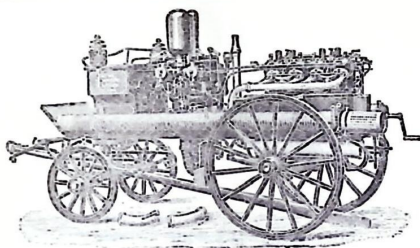
Löneförmanerna äro: Lön kronor 980:—; Tjänstgöringspenningar, kronor 420:—; Beklädnadsersättning, kronor 120:—; Ersättning för bränsle och elektriskt ljus, kronor 150:—; 2:ne ålderstillägg à kronor 150:— efter 5 och 10 års tjänst jämte fri familjebostad om 2 rum och kök.

Tillträde skall ske snarast möjligt efter antagandet.

Till Brandstyrelsen ställda ansökningar emottagas af undertecknad t. o. m. den 25 dennes.

Karlskrona den 1 Oktober 1912.

Brandchefen.

Henrikssons Motorsprutor,

Stationära och transportabla,

med 2- eller 4-cylindriga motorer, fullkomligt driftsäkra

Handkraftssprutor

och all slags annan

Brandredskap.

Priskuranter och offerter på begäran.

Rikstelef.

6503.

387 b

Akt.-Bol.

S. Henrikssons Sprutfabrik, Stockholm Sö.

Telegraf-adr:

Sprutbolaget

Automobilerna och brandfaran.

I »Zeitschrift für Samariter- und Rettungswesen» skrives:

Utom för sammanstötning kan en automobil lätt blifva utsatt för brandfara. Den första säkerhetsregeln består däri, att hindra bensin att utträda ifrån reservoaren, ifrån rören och förgasarn samt att tillse, det utspild bensin icke får samla sig i närheten af vagnen. Antändningen af sådant utspildt bensin förorsakas vanligen af en elektrisk gnista, en brinnande tändsticka eller någon annan öppen eld i vagnens närhet. Stundom kan anledningen ock ligga i ett glödande utloppsrör, som råkade befinna sig för nära en oljedränkt trädel eller besinbehållaren. Någon gång uppstår eldsolycka därigenom, att lågan slår ut genom en ventil och antänder besingasen eller träverket. I en med besingas mättad atmosfär kan till och med en elektrisk glödlampa blifva farlig. Om glashöljet krossas, kan nämligen den glödande träden antända de brännbara gaserna. Det är därför också nödvändigt att omgifva dessa lampor med ett starkt och så tättslutande metalltrådsnät, att ett söndersläende icke kan komma i fråga.

Det vanligaste sättet, på hvilket bensin kommer att utspillas, är genom öfversvämning af förgasaren. Det är synnerligen viktigt att förhindra detta, att aflägsna den möjligen förefintliga öfverflödsvåtskan samt att tillse, det ingen felaktighet vidlåder den elektriska tändningen. Den under motorhufvan samlade gasen aflägsnas med tillhjälp af ventilatorn, och under färd verkar det genom farten uppkomna luftdraget på enahanda sätt. Skulle eld utbryta under pågående färd, så

blefve detta sistnämnda ödesdigert därigenom, att lågorna då drifvas emot själva vagnen. En brand, som härrör sig ifrån en öfversvämmande förgasare eller ett felaktigt bensinrör, är särdeles betänkligt därigenom, att brännmaterielet ständigt ökas, och lågorna till slut utbreda sig ända därefter, att man icke vidare kan komma åt bensinventilen för att denna och sålunda förhindra den eldfarliga våtskans vidare tillopp. Å flere vagnar är det så ställt, att man för att komma åt sagda ventil får lof att aflägsna ett golfbräde, och detta är ingalunda någon lätt sak, när det brinner. I alla fall är det af det af största vikt, att just ventilen i fråga tillslutes, och därför borde den äfven vara lätt åtkomlig för stängning antingen underifrån eller genom en öppning i väggen under framsätet; en tvåvägskran är också alltid ett föredraga framför en kulventil. Är ventilen en gång bekväm att få tag i, så är det ganska sannolikt, att föraren, hvarje gång han stannar vagnen, jämväl skall afstänga denna, och därigenom reduceras faran vid ett bensinutflöde väsentligt.

Har eldsvåda uppstått, så är det godt att besitta ett par bastanta handskar i förening med litet kallblodighet, ty i så fall kan man dock lyckas komma åt bensinventilen, till och med om den är svår att nå. Har denna så blifvit stängd, erbjuder det vanligen icke någon svårighet att släcka elden med sand, med en släckningsapparat eller blott och bart genom att svepa in det hela i ett fuktigt tygstycke. Vid de två förstnämnda släckningsförfarandena är det naturligtvis väl, om man kan få hufvan upplyftad.

Sand är i allmänhet i nu föreliggande afseende ett af de bästa släckningsmedlena, ty det uppsuger och afkyler bensinet samt hindrar lufttillförseln. I vissa fall kan ett släcknings-

pulver, bestående af natriumbikarbonat eller vanlig koksoda dock vara ännu bättre. Vid upphettning afger pulvret nämligen koloxid, som verkar kväfvande på lågorna. Detsamma måste utbredas öfver hela eldhärden, hvarför det är förmånligt att för ändamålet begagna sig af ett längre cylindriskt eller konformigt rör med genomborrade spets. Ofta begagnas i dessa apparater jämväl vanligt salt, som vid beröring med lågorna alstrar kolsyregaser. Likaså kan kolsyrad ammoniak användas, hvilken under hettans inverkan sönderdelas i koldioxid och ammoniakgas. Det är således lätt för enlvar att skaffa sig sin egen släckningsapparat. Vid icke alltför stark vind skall en sådan säkert vara tillfyllestgörande. Släckningseffekten hos vanligt vatten ökas, om det är uppblandadt med kolsyra eller soda.

De oljedränkta golfbräderna i en automobil öka afsevärdt faran vid en brand, och de borde därför vara åtminstone plåtbeklädda undertill, ifall icke hela vagnen göres af metall. Likaså är det önskligt, att tändningskabeln är försedd med oförbrännlig isolering.

(Brandluren).

Anmärkningsvärda eldsvådor.

Fabriksbrand i Mariestad.

Natten till den 28 augusti kl. 10,35 e. m. alarmerades stadens brandkår från Katrinefors Aktiebolags fabriker, där eldsvåda utbrutit. Brandkåren, som omedelbart utryckte med full bemanning och utrustning, fann vid framkomsten att eldsvådan uppstått uti en stor två våningars fabriksbyggnad af trä, tillhörig Tidans »Unika» fabrik, hvilken byggnad inrymde fiber- och en mängd pappersmaterial, maskiner för bearbetning af unikapapp, mattor, korgarbeten och en mångfald andra fabrikat.

Fabriksbyggnaden ifråga, som låg — man kan säga i skymundan — på västra sidan om de öfriga stora fabrikskomplexen, blef elden tillförläp därpå så sent upptäckt, att vid brandkårens framkomst stod hela byggnaden i ljus låga, hvadan ingen möjlighet förefanns att rädda huset, utan i stället sökte begränsa och skydda den på några meter från eldhärden liggande magasinsbyggnaden jämte ett virkes-skjul och det på öppna platsen varande virkesupplaget, för hvilket ändamål brandkårens hästar genast återsändes för afhämtande af ångsprutan.

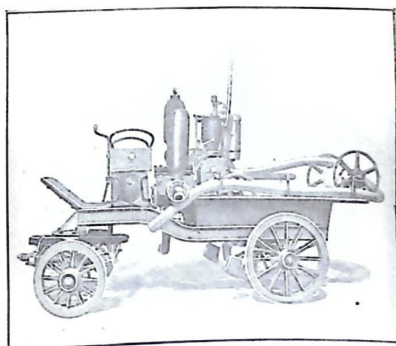
Åtståndet till brandstationen från fabriksområdet är dock ganska stort, hvadan det dröjde en god stund innan ångsprutan anlände liksom en handkraftspruta, men så snart ångsprutan insatts i arbete,

var denna det afgörande i släckningsarbetet, hvilket också gjorde, att elden till största delen i ofvansagda byggnad kunde begränsas. Eldsvådan var begränsad kl. 1 på natten, men eftersläckningen i de brännbara resterna pågick sedermera till kl. 7 f. m. och vidare från kl. 10 f. m. till 3 e. m. Cirka 700 meters slang användes för släckningen.

Tilläggs bör, att inom Katrinefors fabriksområde, med en vidtomfattande pappersfabrik och en unikafabrik, finnes vattenledning med brandposter liksom brandkår af fabrikspersonalen, men just till detta område, där nu eldsvådan förekom, visade sig vattenledningstrycket så svagt, att man icke hade den användning eller den hjälp från vattenledningen, som på förhand var beräknadt.

Hur elden uppkommit har vid polisundersökningen ej kunnat utrönas: arbetet slutades samma dag kl. 6. e. m., då fabriksbyggnadens dörrar lästes och sedermera hade ingen person varit därinne.

I detta sammanhang kan icke nog kraftigt framhållas nödvändigheten för våra brandkärer, icke minst de mindre, som till stor del ha det mindre väl beställt med framförlingen af personal och brandredskap till brandstället, att i tid för-

Motorsprutan "MERIT"

— 5 hkr. —

Lättskött och absolut tillförlitlig.
Driftkostnad c:a 25 öre pr timma.

Uppfördrar 600 lit. vatten pr minut med en
25 met. vägrät, 20 met. lodrät stråle.
C:a 4 minuter för igångsättning.

A.-B. Fredr. Wagner.

Motorafdelningen.

Göteborg.

Stockholm.

Malmö.

ALLMÄNNA BRANDREDSKAPSÄFFÄREN Stockholm E. Bergström & Co. Guldmedalj Stockholm 1897. Högsta pris Götte 1901. Statsdiplom Berlin 1901.	Specialaffär för Brandmateriel.
---	---

skaffa sig den kraftiga och moderna brandautomobilen, ty icke nog därmed att hufvudändamålet vinnes, nämligen hastigt framkomma till målet, utan därjämte kan å automobilens framföras en afsevärd stor utrustning och belastning.

Ordet fritt.

Till

Redaktionen af Svensk Brandkårs-Tidning,
Göteborg.

Hos hvilken myndighet kan en fastighetsägare anförda klagomål öfver de föreskrifter brandsynen gjort beträffande ändringar i hans fastighet?

„Okunnig“.

Svar: 1 § 17 mom. 1 af »Brandstadgan för rikets städer» finns följande bestämmelse:

»Den, som vid brandsyn fått sig förelagdt att något fullgöra men ej nöjes med synemännens beslut, äger att hos polismyndigheten överklaga nämnda beslut inom 14 dagar efter det han därpå skriftligen undfått del, den dagen oberäknad».

Red.

Förbundsangelägenheter.

Brandkårmuseum i Göteborg

har från Falu Brandkår, genom Brandchefen därstädes, mottagit en gonggong (alarmeringsinstrument) och hembäres härmed till gifvarne ett värdsamt tack!

Å museets vägnar:
Erik Blomgren.

Notiser.

Inrikes.

»Skånska Brandkårsförbundets tidskrift» skall upphöra.

I N:o 7 af »Skånska Brandkårsförbundets tidskrift» meddelar redaktören, fanjunkaren S. A. Dencker, att tidskriften vid årets slut kommer att nedläggas.

Detta meddelande kan inte annat än väcka förstämning bland alla dem, som ifrå för brandväsendets befrämjande på landsbyggen speciellt genom upprättande och vidmakthållande af frivilliga brandkårer. Ty för dessa brandkårer har den lilla ytterst väl redigerade tidskriften under sin snart 4-åriga tillvaro varit till mycket stort gagn, såväl genom de råd och lärdomar den gifvit som genom den eggelse till sammanhållning den utövat.

En biografapparat för privatbruk. Den kända firman Pathe Freres har upplunnit en biografapparat för salong- och privatbruk. Den är stor som en symaskin, lätt att sköta och icke eldfarlig. De rörliga bilderna kunna här fullkomligt fixeras (stanna) så att åskådarna få se bilden som en vanlig skioptikonbild. Skolapparaten har visats för folkskoleinspektören von Schéele och öfverlämnat vid Stockholms folkskolor och väckte stort uppeende och mycken belåtenhet.

Trosa vill ej ha elektriskt ljus. Förslag om införande af elektrisk belysning i Trosa har afslagits af stadsfullmäktige därstädes.

Intet tack för god vakt. Tornväktaren Martin Andersson i Ystad har uti en skrivelse till magistraten — under förmlan att han som vore 72 år gammal, på grund af ålder och bräcklighet icke anså sig i stånd att längre tjänstgöra som brandvakt samt att han sedan 1882 intill augusti månad 1885 tjänstgjort som gatuväktare och därefter som brandvakt — anhållit, att magistraten ville hos stadsfullmäktige göra framställning om pension åt Andersson vid afskedstagandet. Magistraten anser emellertid tornväktaresysslan vara mera en bisyssla och icke att hänföra till sadan ordinarie befattning, som skäligen kan berättiga till pension, i följd hvaraf magistraten afstyrker bifall till ansökningen.

Utrikes.

Högre ersättning för teatervakter. Inom de norska brandkårerna ha sedan en tid pågått en rörelse för erhållande af högre ersättning för teatervakt under fritid. Det yrkas allmänt på att ersättningen bör utgå med 3 kr. pr man och vakt, i likhet med hvad som betalas i Kristiania.

Flygande brandväsen. I Chicago har en flygmaskin för någon tid sedan blifvit använd i brandkårens tjänst. Den kände flygaren A. C. Beach, hade varit ute på en längre tur och var på hemväg till flygplatsen, då det tog eld i hans motor. Under flygningen utbreddes sig elden och antände vingarna, så att han snarast måste gå ned på en plats, som lag 2—3 kilometer från flygplatsen.

Från flygplatsen hade man genom kikare observerat det inträffade och flygplatsens direktör lät genast en annan flygare gå till väders medtagande eldsläckningsapparater för att bispringa sin kollega. Elden släcktes på några minuter och därigenom blef den dyrbara flygmaskinen räddad från fullständig ödeläggelse. Den kunde därför lätt repareras.

Beach själf tog ingen skada, ehuru gnistorna regnade kring honom.

